

கற்றாழை புதினத்தின் வழி மணிமேகலையின் ஆளுமை

முனைவர் த.புஷ்பராணி
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் இலக்கியத்துறை,
நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, போள்ளாச்சி - 642001.

ஆய்வுச்சருக்கம்

‘குடும்ப’ என்பது மிக உயர்ந்த அர்த்தம் பொருந்திய, புனிதமான, போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டிய அமைப்பாக இருந்தாலும் பெண்ணுக்கு அது நரகமாகிவிடுகிறதெனில், ஒரு மாறாத சிறையாகி விடுகிறதெனில், அதை உடைத்து நொறுக்கி வெளியேறுவது அந்தப் பெண்ணின் முதல் சுதந்திரம் ஆகும். இத்தகைய துணிவு பெண்களுக்கு எனிதில் வராது. ஆனால், இத்தகைய துணிவுமிக்க ஆளுமைப்பெண்ணாக மணிமேகலையை ‘கற்றாழை’ புதினத்தில் படைத்துள்ளார் ச. தமிழ்ச்செல்வி. இத்தகைய நற்கணம் பெற்ற மணிமேகலை, ‘பெண்ணின் முன் நேற்றத்திற்கு ஓர் உரிமைக்குரலாக, பெண்களின் முன் நேற்றத்திற்கு ஆதரவளிக்கும் குரலாக, ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி உள்ளாள்’ என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. திறவுச்சொற்கள்: தெத்தம் -தத்துக்கொடுத்தல், இஞ்ச- இங்கு, யாம்நான், பிரயோசனம்-பயன்: முன்னுரை

இவ்வுலக உயிர்களின் வாழ்வில் அக்கறை கொண்ட, உயிர்களை நேசிக்கின்ற கலைப்படைப்பாளர்கள் தங்களது படைப்புக்களில், அன்றாட வாழ்வில், சமூகச் சூழலில், தமது பர்வையில் அழுத்தம் பெறுகின்ற நிகழ்வுகளையும் செயல்களையும் வாழ்வியல் கூறுகளையும் கலைவடிவமாக்கித் தருகின்றனர். மனிதனின் எல்லையற்ற வாழ்வியல் பொருண்மைகளைத் தாங்கி, சிந்தனையைத் தூண்டி, சமூகமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் படைப்புக்களில் புதினப் படைப்புகள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இவ்வகையில்

ச.தமிழ்ச்செல்வி தனது ‘கற்றாழை’ புதினத்தில் இடம் பெற்றுள்ள ‘மணிமேகலை’ எனும் கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக சமூக வாழ்வியல் அவலங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அவற்றை வாசகர் மனதில் பதியவைத்துள்ளார். இக்கதாபாத்திரத்தின் வழி சமூக அவலங்களின் மூலங்களையும் விளைவுகளையும் சிந்திக்கச் செய்வதோடு, அவற்றின் வழி சமூக மாற்றத்திற்கு வித்திடுகின்றார். அதாவது தனிமிதி, குடும்ப, சமூக நிலைகளில் பெண்களுக்கு உள்ள அந்திகளைக்களையப் பெண்கள் எத்தகைய ஆளுமைப் பண்போடு திகழுவேண்டும் என்பதைச் சமூகத்திற்கு அறிவுறுத்தும் வகையில் இக்கதாபாத்திரம் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய பெண் படைப்பாளர்களின் படைப்புகளில் உள்ள பெண்களின் ஆளுமை பற்றிய செய்திகளைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தும்போது அவை பெண் சமூக வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமையும். இதனால் படையில் ‘மணிமேகலை’ கதாபாத்திரத்தின் ஆளுமைப் பண்புகளை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஆளுமை - விளக்கம்

‘பெண்களின் ஆளுமை’ என்னும் நிலைப்பாடு, சமூகத்தில் சம்பங்குப் பிரதிநிதியாக விளங்கும் பெண்ணினத்தின் இரண்டாம் இடத்தை ஆய்வு நோக்கில் காண்பதாக அமைகிறது. பெண்ணினத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தடையேற்படுத்தும் மரபு எனும் சங்கிலியை மறுமதிப்பீடு செய்கிறது. மகளிரின் சிக்கலை ஆராய்ந்து தீர்வுகாண முயல்கிறது. ஆனால், பெண் சமத்துவத்தை வலியுறுத்திப் பெண் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு வித்திடுகிறது. இவ்வுலகில் வாழும் அனைத்து

உயிரினங் களிடமும் இயல் பாக அமையப்பெற்றிருக்கும் பண்புகளில் ஒன்றாகும். ஒரு மனிதனுடைய பழக்கங்களும் ஆனுமையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை ஆகும். ஆனுமை மனிதனிடம் காணப்படும் ஒட்டுமொத்த குணங்களின் தொகுப்பாக அமைவது, இத்தகைய ஆனுமையை கொண்டு ஒரு வரை அடையாளப்படுத்த முடியும். ஆனுமைத் திறன் என்பது ஒரு மனிதனுடைய குணங்களின் தொகுப்பாகும். ஆனுமை என்னும் தமிழ்ச்சொல் “பர்சனாலிட்டி” எனும் ஆங்கிலச் சொல் குறிக்கும் கருத்துருவைக் குறிக்க ஏற்பட்டது. தன்னைத்தானே ஆஸ்வதும் பிறரை ஆனும் வல்லமையையும் ஆனுமை எனலாம்.

‘ஆனுமை’ என்பதற்கான பொருள் விளக்கத்தை திருக்குறள் பல இடங்களில் அறிவிக்கின்றது. சான்றாக, குறள் எண் 382 - இல் துணிச்சல், கருணை, அறிவு, ஊக்கம் ஆகிய நான்கு பண்புகளையும்: குறள் எண் 666 - இன் வழி எச்செயலைச் செய்வதாயினும் மனங்றுதி அவசியம் எனும் ஆனுமையையும்: குறள் எண் 668 - இன் வழி ஏற்றுக்கொண்ட தொழிலை மனம் கலங்காது, காலம் தாழ்த்தாது, சோர்வின்றி முயற்சியுடனும் முழு மனதுடனும் செய்ய வேண்டும் என்றும்: ஆனுமைப் பண்பில் சிறந்து விளங்குபவர்களை உலகம் பாராட்டும் என்பதை குறள் எண் 140 - இன் வழியாகவும்: தலைமைப் பண்பு பற்றி குறள் எண் 517 - லிலும்: சொல் வள்ளும் உடையவனாக இருத்தல் பற்றி குறள் எண் 647 - லிலும் அறியமுடிகின்றது. மேற்கண்ட ஆனுமைப் பண்புகள் அனைத்தையும் கொண்டுள்ள கதாபாத்திரமாக ‘கற்றாழை’ புதினத்தில் மனிமேகலை எனும் கதாபாத்திரத்தை படைத்துள்ளார் சுதமிழ்ச்செல்வி.

கதைச்சுருக்கம்

“தெற்கு வடக்காக வளைந்து நெளிந்து நீண்டு கிடந்தது மனிமுத்தா நதி. கோடையில் தன்னீர் வரத்து நின்றுபோய் இருந்த போதிலும்

நவீந் தமிழாய்வு (பன்னாட்டுப் பண்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்) 22 டிசம்பர் 2021 - ஸ்பெஷல் (ISSN: 2321-984X)
Modern Thamizh Research (A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal) 22 December 2021 - Special Issue (ISSN : 2321-984X)

ஊருணித் தன்னீரால் மண்ணோடு வேர் பற்றி செழித்துப் படர்ந்து பச்சைப் பசேலென்று கிடந்தது வெங்காயத்தாமரை”. (கற்றாழை, ப.13) என்ற புதின வரிகளால் ‘கற்றாழை’ தாவரம் எவ்வித வறட்சியிலும் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்ளும் திறம் வாய்ந்தது. நதியில் இருக்கும் வெங்காயத்தாமரை நதிந்திர் வற்றிலிட்டபோதிலும் தனது வேறின் மூலமாக ஊருணி நீரைப்பெற்று, தன்னைக் காத்துக்கொள்கிறது. இந்தக் கற்றாழை, வெங்காயத் தாமரை போன்றே கதையின் நாயகி மனிமேகலையும் தன்னை எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தகவமைத்துக் கொள்கிறார். இவன் பெற்றோர் வீட்டில் பட்ட துன்பம், புகுந்த வீட்டில் கிடைத்த வேதனையான வாழ்வு, மகளின் திருமண முடிவினால் பட்ட வேதனை என்று பல துன்பங்களைக் கொண்டு வாழும் பெண் இக்கதாபாத்திரத்தின் வழி, ஆண் சமூகத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள், தொடர்ந்து போராடும் நிலையையும் தங்கள் தேவைகளைத் தாமே நிறைவுசெய்து கொண்டு பெண்ணினம் ஒரு தொகுப்பாக வாழ முற்படுகிற சூழலையும் இதன் வழி வெளிப்படும் பெண்களின் ஆனுமைப் பண்பையும் பதிவுசெய்துள்ளார் படைப்பாளர்.

மனிமேகலையின் ஆனுமைப் பண்புகள் மனங்றுதி

‘பெண் தனது ஆனுமையையும் தன்னம்பிக்கையையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தெளிந்த மனப்பான்மையுடன் செயல்படல் வேண்டும். பொருளாதாரச் சுதந்திரம் பெற முயல வேண்டும் என்பனபோன்ற உயர்ந்த செம்மாந்த குறிக்கோள்களை மனங்றுதி கொண்ட கதாபாத்திரமான ‘மனிமேகலை’ வழி சமூகத்திழிக்குச் சுட்டியுள்ளார் படைப்பாளர். மனிமேகலையின் மகள் சுத்தியா, ‘தான் விரும்பிய நந்தகுமாரையே திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும்’ என்று பிடிவாதமாக இருந்து திருமணம் செய்து கொண்டதை மனிமேகலையால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை. அதை கூறித் தனது தங்கையிடம்

பலவாறாகப் புலம்புகின்றாள். அப்பொழுது, மணிமேகலையின் தங்கை வளர்மதி தனக்குள் என்னிக்கொள்வதாக இடம்பெற்றுள்ள புதின வரிகள் மணிமேகலையின் மன உறுதியை தெரிவிக்கின்றன. அதாவது, “என்னம்மா இருந்த அக்கா இன்று இப்படியாகிவிட்டதே. தலையில் இடியே விழுந்தாலும் அதை தூசியைப்போல தட்டிவிட்டு வரும் திடமும் துணிச்சலும் உள்ள அக்கா” (கற்றாழை, ப.18) என்பதால் இதை அறியுமுடிகின்றது இத்துடன், மணிமேகலை ஜீந்து மாத கர்ப்பினியாக இருந்தாள்.

அவளது கணவன் செல்வராக எந்த வேலைக்கும் செல்லமாட்டான். மணிமேகலை வேலைக்குச் சென்று வரும் கூலியில் பங்கு போட்டுக் கொள்வான். நாள்தோறும் அவள் வேலைக்குச் செல்வதற்கு முன் அவனுக்கு பீடிவாங்கி வைத்து விட்டுச் செல்லவேண்டும். அவன் காலையில் சீக்கிரம் எழ மாட்டான் என்பதால் படிக்கையில் அவனது தலைமாட்டில் பீடியை வைத்து விட்டுப்போவாள் மணிமேகலை. ஒருநாள் வேலைக்குச் செல்லும் அவசரத்தில் பீடி வாங்கி வைக்க மறந்துவிட்டாள். அதனால் கோபமடைந்த செல்வராக, அவள் வீட்டிற்குள் நடக்கும் போது அவள் கால்களுக்கு நடுவில் காலை வைத்து அவளை கீழே விழவைத்தான். இதனால் அவளது கருக்கலைந்து உடல்நிலை சரியில்லாமல் போனது. அவனது தாய் வந்து அழைத்துச் சென்று வைத்தியம் பார்த்தாள். இத்துடன், “மணிமேகலை கடைசி வரை தன்னை செல்வராகதான் தட்டிவிட்டு கீழே விழவைத்தான் என்பதை யாரிடமும் சொல்லவில்லை. யாரிடமும் சொல்லி என்ன பிரயோசனம்? செல்வராக ஒருபோதும் நல்லவனாய் மாறப்போவதில்லை. துயரம் மிகுந்த தன்னுடைய வாழ்க்கையை யாராலும் இனி மாற்றிக் கொடுக்க முடியாதென்று நினைத்தாள். மூன் மரங்கள் அடர்ந்த வனத்திற்குள் விடப்பட்டுவிட்டோம். எந்தப்பக்கம் போனாலும் கூரிய முட்கள் குத்திக்கவே செய்யும். விழுந்தாலும் மூள்ளில் தான் விழவேண்டும்.

நடந்தாலும் மூள் மீது தான் நடக்க வேண்டும் தெம்பு இருக்கும் வரை நடந்து பார்ப்போம் யாருடைய துணையும் வேண்டாம் யாருடைய பரிவும் நமக்கு வேண்டாம்” (கற்றாழை, பக்.160,161) என்ற வரிகளால் கணவனால் எத்தகைய துங்பம் வந்த போதும் முடிந்தவரை பொறுத்துக் கொண்டு அதை யாரிடமும் கூறாமல் வாழும் மணிமேகலையின் மன உறுதி வெளிப் படுத் துகின் றது. தொடர்ந்து மணிமேகலையின் பண்பைப் படைப்பாளர் “ஜீந்தரை அடி உயரம் உள்ள மணிமேகலை மலையைவு வைராக்கியம் மனதில் கொண்டவளாய் இருந்தாள்” (கற்றாழை, ப.161) என்று கூறுவதிலிருந்து அவளது மன உறுதியும் ஆளுமையும் வெளிப்படுகின்றது.

மணிமேகலைக்கு பெண் குழந்தை பிறந்த பின்னர் அதை மாரியம்மனுக்கு தத்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறியதை “அம்மா யாம் பொன்னை மாரியம்மனுக்கு தத்தம் பண்ணிக் கொடுக்கணும்மா” (கற்றாழை, ப.184) என்ற புதின வரிகள் கட்டுகின்றன. இதனைத் தொடர்ந்து மணிமேகலைக்கும் அவளது தாய்க்கும் இடையே நடந்த உரையாடவிலும் மணிமேகலையின் மன உறுதி வெளிப்படுத்துவதை “யாம் புள்ளக்கி நான் வேண்டுறத்தான் செய்யணும்” (கற்றாழை, ப.185) என்பதாலும் “என்னை யார் என்ன பேசுனாலும் பேசிப்புட்டுப் போவட்டும் ஆனால் யாம் புள்ள விஷயத்துல் நாஞ் சும்மாயிருக்க மாட்டேன்” (கற்றாழை, ப.186) என்பதாலும் “குடிபோதையில் வந்து என்ன, ஏதுன்னு கொடத் தெரியாம மேலுழுந்து ஏழுப்பிப் பேயிடா மட்டும் போருமா? அதுனாலயே புள்ள அதுக்குச் சொந்தமாயிருமா? இதுக்கெல்லாம் நான் ஒத்துக்கிட மாட்டன். புள்ள எனக்குத்தான் சொந்தம். எனக்கு மட்டும்தான் சொந்தம்” (கற்றாழை, பக்.186,187) என்பதாலும் வரிகளும் மன உறுதி வெளிப்படுகின்றது. மணிமேகலையின் இந்த மன உறுதி பற்றி அவளது தாயே, “அவளுக்கு எவ்வளவு தான் துங்பங்கள் வந்தாலும் அதை சகித்துக் கொண்டு பேசாமல்

போய் விடுவாள் நிமிரென்று இவ்வளவு வேகசாகமாய்ப் பேச அவளுக்கு எங்கிருந்து வந்தது துணிச்சல்” (கற்றாழை, ப.187) என்று என்னிலியப்படைகிறாள். இதைப் படைப்பாளர், “எல்லாம் அந்த சின்னஞ்சிறு குழந்தை கொடுக்கும் தைரியம் தான் என்பது புரிந்தது பூணையின் சிற்றத்தையும் தாய்ப் பகவின் மூர்க்கத்தையும் தாய்க்கோழியின் ஆவேசத்தையும் பார்த்திருக்கிறாள் பாக்கியம். மனிமேகலையின் வேகமும் அந்த ரகத்தை சேர்ந்தது என்று தோன்றியது அவளுக்கு.” (கற்றாழை, ப.187) என்று தனக்கு நேரும் துயரத்தை பொறுத்துக்கொள்ளும் பெண்ணால் தன் மகளுக்கு நேரும் துன்பத்தையும் பிறர் தன்மகள் சார்ந்த செயல் களில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதை விரும் பாதவளாக அதை துணிந் து எதிர்ப்பவளாகவும் உள்ளாள். என்பதாலும் அறிய முடிகின்றது. தந்தை என்றால் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டும் அங்கமைன்றி உரிமையை மட்டும் பெற இயலாது என்று பெண்களுக்கு இருக்க வேண்டிய ஆளுமைப் பண்ணை மனிமேகலையின் மன உறுதியான சுற்றுகள் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர்.

மனிமேகலை தனது மகளின் திருமணம் எதிர்பாராதவிதமாகவும் தன் விருப்பப்படி இல்லாமலும் முடிவாகிய சூழலில் தனக்குத்தானே “இனிமே எதுன்னாலும் வெளில் காட்டிக்கிடக் கூடாது. எதுவுமே நம் பார்த்து செய்யற எல்லாம் நம்மள் மீறி எப்படி எப்படியோ நடக்குது அலயிழுக்குற பக்கம் வல போற்மேரி போய் கிட்டே இருப்பம் என்ன நடந்தாலும் நடந்துட்டுப் போவது’ தன்னைத் தானே தேற்றிக் கொண்டாள்” (கற்றாழை, ப.366) என என்னிக் கொள்வதாக வந்துள்ள புதின வரிகளால் அவளது மன உறுதி வெளிப்பட்டு நிற்கிறது இத்துடன் “இஞ்சதான் கட்டிக்குடுக்குறன்னு முடிவாயிட்டு இனிமே எதும் மாத்தப் போறல்ல. நம் மதான் நிதானமா நடந்துக்கிடனும். யாரோட வம்புவழக்கும் நம்பளுக்கு வேண்டாம். முடிவான கல்யாணத்து முடிச் சி வைக் கிற வரைக் கும் என்ன

வருத்தமுன்னாலம் பல்லக் கடிச்சிக்கிட்டு பொறுத்துக்கிட வேண்டியதுதான்’ மனிமேகலை தனக்குள் வைராக்கியத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டாள்” (கற்றாழை, ப.366) இத்தகைய ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும் பண்பையே படைப்பின் பலனாக, சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் விதத்தில் உருவாக்கியுள்ளார் ச.தமிழ்ச்செல்லி. அனைத்துச் சூழல்களிலும் தனக்குச் சாதகமாக இருக்க வேண்டும் என்று என்னாது வரும் பிரச்சினைகளை மன உறுதியுடன் எதிர்கொள்ளும் ஆளுமையை பெண்கள் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை தெளிவுபடுத்த வரிகள் இவை

கடமை உணர்வு

இளமைப் பருவத்திலிருந்தே தனக்குரிய கடமைகளைச் சரியாகச் செய்பவளாக மனிமேகலை கதூபாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். இதனை “மனிமேகலைக்கும் அவளுடைய அம்மாவுக்கும் ஏதோ வருத்தம். அம்மாவின் மீது கோபித்துக் கொண்டு நேற்று முதல் மனிமேகலை எதுவும் சாப்பிடாமல் கிடந்தாள். எப்போது கோபம் என்றாலும் சோறு திங்காமல் கிடப்பாளே தவிர ஒருபோதும் வேலை செய்யாமல் இருக்க மாட்டாள் கோபமாப் இருக்கும் போதுதான் அவள் இன்னும் கொஞ்சம் வேலை அதிகமாய் செய்வது போல் தோன்றும்” (கற்றாழை, ப.24) என்ற புதின வரிகளில் வெளிப்படுத்துகிறார் ஆசிரியர். இத்துடன், “காற்றடித்துக் கொடுப்பதோடு பஞ்சர் ஒட்டவும் வீல் பெண்டெடுக்கவும் டயர் டியூப் மாற்றவும் மனிமேகலைக்கு சண்முகமே கற்றுக்கொடுத்தான்.” (கற்றாழை, ப.38) எனத் தன் தந்தை தனது படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்திவிட்டு அவனுடைய குடிகார நண்பர்களின் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு படிக்க ஆசைப்பட்ட மகளை பள்ளிக்கு அனுப்பாது அவளுக்கு மிதிவண்டிக் கடை வைத் துக் கொடுத் துத் தனது மதுச் செலவிற் கான பணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்கிறாள். ஆயினும் மனிமேகலையோ

இவ்வேலை செய்ய சம்மதம் இல்லை என்று எவ்வித ஏதிர்ப்பும் காட்டாமல் வேலை செய்கிறான். ஆக, பெண்கள் தமது கடமையை சிரிவர செய்தல் முக்கியம் என்பதும் எனினும் தயக்கமே பயமோ இன்றித் திறம்பட செய்யும் ஆளுமைப் பண்பு கொண்டவர்களாகவும் பெண்கள் திகழ வேண்டும் என்பதையும் விளக்குவதற்கான சான்றாகிறான் மணிமேகலை.

கடும் உழைப்பு

தனக்குரிய வேலைகள் அனைத்தையும் விரரவாகவும் கிறப்பாகவும் செய்யக்கூடிய கடும் உழைப்பு உடையவள் மணிமேகலை. இது, “மணிமேகலையோடு யாராலும் போட்டிபோட்டு புல்லறுக்க முடியாது புல்லறுக்கப் போய் விட்டால் குனிந்த தலை நிமிராமல் அறுப்பாள்.” (கற்றாமை, ப.39) என்ற புதினவரியால் பெறப்படுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து, “அவளின் புல்லுக்கட்டை ஆண்கள் கூட எதிர் நின்று வாங்க முடியாது. அப்படி ஒரு சமை தூக்கும் உறுதியான கழுத்து மணிமேகலைக்கு. ஆளைப் பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும் வாட்சாட்டமாக இருக்க மாட்டான். வெடுக்கு வெடுக்கென்ற ஓல்லியான உடல்வாகு. சுமாரான உயரம். மாநிறம்.” (கற்றாமை,ப.40) என்பதனால் மணிமேகலையின் கடுமையான உழைப்பும் உடல் தோற்றும் மெலிதெனினும் உள்ளத்தில் உறுதியான ஆளுமை கொண்டவள் என்பதும் பெறப்படுகின்றது.

எந்த வேலையாயினும் காலம் தாழ்த்தாமல் உடனே செய்து முடிக்கக் கூடிய இயல்புடையவள் மணிமேகலை. இதை அவளின் தோழி சுந்தரி உடனான விற்கு வெட்டுதல் பற்றிய உரையாடல் வழி அறியிழிட கின்றது. திருமணத்திற்குப் பின்பும் அவளது வாழ்வில் இதே நிலை தொடர்வதை, அவள் கருவற்று இருக்கும் பொழுது கூட வயல் வேலைக்குச் செல்வது மூலம் அறிய முடிகின்றது. மேற்கண்டவை வழி பெண்களின் திறமைக்கு இந்த ஆணாதிக்க சமுதாயத்தில் எவ்வித பாராட்டும் கிடைப்பதில்லை.

ஏனைவில் பெண் என்பவனுக்கு அழகான உடல் அமைப்பு இருந்தால் போதும்: மனம் தேவை இல்லை: அவளிடம் உள்ள எந்த நுண்ணுணர்வுகளுக்கும் விழிப்புணர்வு களுக்கும் எவ்வித மதிப்புமில்லை என்கின்ற நிலையையே பெரும்பாலும் சமூகத்தில் காண முடிகின்றது. இந்திலையை மாற்ற, பெண்கள் ஆளுமையுடன் விளங்கவேண்டும் என்பதையே மணிமேகலை போன்ற கதாபாத்திரங்களின் வழி தம் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர்.

இரக்க குணம்

மணிமேகலை மீது அவனுடைய அக்காவிற்குப் பாசமில்லாத போதும் தன் தங்கையின் மீது மிகுந்த பாசம் கொண்டவாகவும் அவளது வளர்ச்சி சியில் அக் கறை கொண்டவாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். மணிமேகலை தங்கை மீதான பாசத்தை “வளர்மதியின் அழுகை நின்றும் கூட தேம்பல் நிற்கவில்லை. அவனுடைய கண்களைத் துடைத்துவிட்டான் மணிமேகலை. தன் மயிலிலிருந்த பழங்களை எடுத்து, ‘இஞ்ச பாரு சின்ன மொட்ட ஒனக்கு வாழப்படும் வச்சிருக்குறன். இந்தா தின்னு’ என்று கொடுத்தாள்”. (கற்றாமை,ப.26) என்ற புதின வரிகளால் தங்கை மீதான இரக்க உணர்வு வெளிப்படுகின்றது. இரண்டு நாட்களாக, தான் உணவு உண்ணாமல் பசியுடன் இருக்கும் போதும் கிடைத்த பழத்தைத் தன் தங்கைக்காக எடுத்து வைத்துள்ளாள். இதையும் “வளர்மதியை பல் துலக்கவைப்பது, குளிக்க வைப்பது என இவற்றிலெல்லாம் வழக்கமாய்க் கண்டிப்புக் காட்டுபவள் மணிமேகலைதான்.. நா ஒண்ணும் சொல்ல மாட்டன்.” (கற்றாமை,ப.26) என இரக்கத்துடன் சூருகிறாள். தன்னைச் சார்ந்துள்ள, தன்னைவிட இளைஞர்களிடம் அன்பாகவும் இரக்கமாகவும் இருத்தலே ‘பொறுப்புணர்வு’ எனும் ஆளுமை என்பது இதன்வழி வெளிப்படுகின்றது.

பின்னாளில், மணிமேகலையின் வாழ்க்கையைப் பங்கு போட்டுக்கொண்ட இந்திரா,

நவீந்தமிழாய்வு (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஒய்விடப்) 22 டிசம்பர் 2021 - சிறப்பிதழ் (ISSN: 2321-984X)

Modern Thamizh Research (A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal) 22 December 2021 - Special Issue (ISSN : 2321-984X)

சத்தியாவின் திருமணத்தில் தன் உரிமையை நிலைநாட்ட நினைக்க, மனிமேகலை அங்கும் பிறருக்கு விட்டுக் கொடுத்துப் போகும் பெருந்தன்மையிக்கவளாய் அமைகிறாள் கணவன், வீடு வாசல் அனைத் திற் கும் உரிமை கொண்டாடியவள் இப்போது தன் மகளையும் உரிமை கொண்டாடுவது அவளுக்கு வேதனைதான் என்றாலும் விட்டுத்தருகிறாள். பிறருக்கு உதவும் குணம், இரக்க சபாவும் மிகுந்தவள் மனிமேகலை. அவளோடு திருப்பூரில் தங்கி வேலை பார்த்த பென்சிலா என்னும் பெண்ணுக்கு அவளது பிரசவ காலத்தில் செலவு பற்றிக்கவலை கொள்ளாது உதவுகிறாள்.

உடனிருக்கும் சிவகாமி என்னும் பெண்ணின் துண்பம் கண்டு மனத்திற்கு ஆறுதல் அளிக்கும் தோழியாய் தோள் கொடுக்கிறாள். கனியா, திலகா என்ற ஆண்களால் ஏமாற்றப்பட்ட ஆதரவற்ற பெண்களுக்கு ஒரு தாயின் நிலையில் இருந்து ஆதரவு கூறுகிறாள். சமூகத்தை விட்டு விலகி நிற்கும் நாம் அனைவரும் ஒரு வீட்டு பறவைகளாக வாழ்வோம் என்று புது வாழ்வை வாழ்கிறார்கள் என்ற செய்திகள் அனைத்தும் மனிமேகலை இரக்க குணம் வாய்ந்தது என்பதையும் ஆளுமை பண்பு கொண்டவள் என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

துணிச்சல்

மனிமேகலை வாழ்வு அவளுடைய தந்தையின் பொறுப்பற்ற செயலால் சீரமிந்த தைப்போலவே மனிமேகலையின் மகளின் வாழ்வும் அவளுடைய தந்தையான செல்வராசவால் கெடும் சூழல் வரும்போது அதைப் பொறுத்துக் கொள்ளாத மனிமேகலை “யாங் வாழ்க்கைக்குத் தான் எல்லாரும் எமனா இருந்துட்டா வொ யாம் பொன் னு வாழ்க்கையாவது நல்லா இருக்கணும்மன்னு ஆசைப்பட்டன்.” (கற்றாழை,ப.17) என்கிறாள். இதனால் தன் மகளை தன்னுடன் வைத்துக் கொள்ளாது தன் தாய் வீட்டில் விட்டுவிடுகிறாள்

மனிமேகலை. தன் வாழ்வு சீரமிந்ததைப் பொறுத்துக் கொண்ட போதும் தன் மகளின் வாழ்வு சிறப்பு அமைய வேண்டும் என்பதற்காக மகளைப் பிரிந்து வாழ்த்துவியும் ஆளுமையிக்க பெண்ணாக மனிமேகலை படைக்கப்பட்டுள்ளாள். “ஆன் துணையின்றித் தன் மகள் திருமணத்தை நடத்த வேண்டும் என்று திருப்பூரில் இருந்து கிளம்பினாள் மனிமேகலை.” (கற்றாழை,ப.364) என்று மனிமேகலையின் துணிச்சலை கூறியுள்ளார் ஆசிரியர்.

பணத்தைவிட நல்ல துணையே வாழ்க்கைக்கு முக்கியம் என்பதை உணர்ந்த பாயம்மாள் என்னும் பெண் மனிமேகலையுடன் இணைந்து வாழ்கிறாள்: திருமணத்திற்குத் தகுதியில்லாத ஆணால் ஏமாற்றித் திருமணம் செய்யப்பட்டு கணவன் இறந்த நிலையில் தனிமையில் விடப்பட்ட சிவகாமி அம்மாள் திருப்பூரில் மனிமேகலை வேலை செய்யும் கம்பெனியில் சேர்ந்து அவள் தோழியாகிறாள்: கார்த்தி என்னும் ஆணால் காதலித்துக் கைவிடப்பட்ட பெண் பென்சிலா: கண்ணன் என்பவனால் ஏமாற்றப்பட்ட திலகா: கனியா என்னும் தெருக்கூத்தாடும் பெண் இவர்கள் அனைவரும் மனிமேகலை தங்கியிருந்த காம்பவன்டில் குடியிருந்த பெண்களாவர். இவர்கள் அனைவரும் வெவ்வேறு குழல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்றாலும் அனைத்து பெண்களின் கதைமுடிவும் துன்பமானதாக அமைகிறது. அவர்களின் குடும்பம் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வாக அமைகிறது அனைத்துக் கதைகளின் மையமும் ஆண்களால் கைவிடப்படுதல் தான். இத்தகைய பல பெண்களுக்கும் தான் ஒரு தலைவி போல் அமைந்து ஒழுக்கநெறி தவறாமல் வாழும் ஆளுமைகொண்ட பெண்ணாக விளங்குகிறாள் மனிமேகலை.

இவள்வழி, பெண்களால் தவித்து இயங்க முடியும்: ஆண்களால் பாதிக்கப்பட்ட.

ஆண்களால் ஒருக்கப்பட்ட பெண்கள் பலர் ஒன்றியைந்து ஒரு தொழுப்பாக வாழுமியழுகின்ற ஆனாலைப் பண்பு கொண்டவர்களாக நடப்பியல் பெண்கள் திகழ வேண்டும் என்பதை ஆசிரியர் இதன்வழி சூழகத்திற்கு உணர்த்தியுள்ளார். பெண் ஆணின் மீதான சபலங்களுக்கு இடம் கொடுக்கிறபோது பெண்ணாலை நிலையை மற்று இயலாது. பிறர் தன் மீது அனுதாபம் கொள்ளுவதை அவன் விரும்புக் கூடாது. ஏனெனில் அவன் உடல் மன அளவில் ஆணுக்குச் சரியமானவள்தான். கர்ப்ப காலங்களில் கூட அவனால் கடுமையாக வேலை செய்யமுடியும். இதற்குச் சான்றாக மனிமேகலை கதாபாத்திரம் அமைகிறது. இதன் வாயிலாக பெண் தன்னை ஒருபோதும் அடிமையாக உணர்வேக்காது. அப்போதுதான் பெண் கதாபாத்திரம் சாத்தியமாகும் என்ற கருத்தைத் தெளிவாக குறிப்பிட்டுக்கொள்கிற ஆசிரியர் சிறுவயதில் கல்வி கற்க வீட்டில் மறுத்தபோது கல்வியின் மீது கொண்ட ஆர்வத்தால் மனிமேகலை செய்த துணிகர்ச்சேயலை, நூல்ம் அனுவந்துப் பார்த்தனை குடி போதயில் இருக்கிற அப்பாவுக்கு ஏத்தும் வந்துரும். அக்காவு ரெண்டு நட்டுத்தட்ட அடக்கி வச்சு சிட்டு நம்மன் நான் யிலேருத்து பள்ளிக்கொடுத்துக்குப் போவதோல்ஜும் என்று என்னமிட்டவளாக சாராயக் கடையை நெருங்கிவான். (கற்றாலை, ப.35) என்பதுடன், “அப்பா நான் பள்ளிக்கொடும் போவல்ஜும்: அக்காவும் அம்மாவும் இவிலே பள்ளிக்கொடுமே போக்குவரத்துக்குப் போவதோல்ஜும் நீ போவலைப் போ: நீ வந்து அம்மாக் கொல்ஜுமியாப்பா: சொல்லுறங்: இப்பயே வாப்பா ஷட்டுக்குப் போவம்: நீ போ நான் அப்பறா வாறான்” (கற்றாலை, ப.36) என்பதுமான தந்தைமகள் இடப்போயான உரையால் வழி சிறுவயதிலேயே மனிமேகலை கொண்டிருந்த ஆனாலையை விளக்குவதாக உள்ளது.

நல்லொழுக்கம்

“ஒரு பெண் எப்போது அவனது நோக்கத்தை உயர்ந்த நோக்கமாக வைத்துக்

நொன்றியிருக்கிறார். அவ்விடது எனத்தில் பெண்ணாக்கும் மனம் இருக்கிறது. இதயம் இருக்கிறது. புத்தி இருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு செயலிலும் அவன் வெளிக்காட்ட வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் அவன் வளர்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கும்.” (அத்துக்கு ஜக்கி வாக்தேவி, பெண் இறைவையின் மறுபக்கம், ப. 11) என்று குறிப்பிடுவது ஹோல், சுதமிழ்சௌலியிப் படைத்த மனிமீகலை கதாபாத்திரம் உயர்ந்த நோக்கம் உடையவளாக, தனித்தன்மை வாய்ந்தவளாகப் பெண்ணினத்தின் உயரிய நோக்கத் தைப் பறைநாற் றப்பவளாக அவனின்றுவையை அறியமுடிவின்று, இவ்வாறு பெண் தன் வாழ்க்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசிரியரின் ஆணை இங்கே வெளியிடுகிறது.

தன் அத்தைமகள் மீது ஆசையிருந்தும் தன் குடும்பத்தார் அவமாஸப்படக் கூடாது என்பதற்காகத் தன் காதலைத் தியாகம் செய்யும் செய்மெப்பாத்திரம். அவனை மணந்துகொள்ளக் கூறிய தன் கடையிடம் “ஒன் நாத் துளா ஷட்டாளாமுல்லன்று பாக்குஞ்சவோவாம் அம்மா விட்ட கேவலமா கேட்டாவோனம். இவிலே ஒம்மெலும் ஷட்டாளாமுல்லன்று கேக்கன்றுமா? நம் அம்மா உட்ரோட இருக்கன்றும் குறியர், வேண்டாங்குறியா” (கற்றாலை, ப.102) என்று தன் விருப்பப்பட வாழ்ந்தால் குடும்பம் பாதிக்குமே என்ற மனசாட்சி உணர்வு எனும் நல்லொழுக்கம் அவனிடம் இருக்கிறது. மனசாட்சியை மனப்பேயிடமிருந்து மீட்பதில் வல்லகை பொருத்திய பாத்திரம் மனிமீகலையையுடையது “மனசாட்சி தெய்விக் குளி நிறைந்தது உண்மை என்கிறுந்தாலும் அதை உடனே இணங்கலாம் அதன் பக்கம் எரித்து விடங்குகின்ற தெளிவும் பலத்தது மனசாட்சி” (இருப்போக நீராயங், இவக்கியிடப்பாடு, ப.36) இத்தையை கிழக்கு மனசாட்சி உணவால் மனிமீகலை, மனிமீகலையின் கணவன் வெல்லைக் கழுப்புமுக்கத்திற்கு அடிவையானவன். இத் துடன், தனது குடும்பத்தின் மீது

நவீந்தாயிழுப்பு மூன்றாம் புதினத்துடும் அம்மாக்கலை கணக்காட்டுக்குமிடும்) 22 திசை 2021 - அப்போக (ISSN: 2321-8840)

Modern Thamizh Research (A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal) 22 December 2021 - Special Issue (ISSN: 2321-8840)

என்விதப்பொறுப்பும் இல்லாது, தான் தோன்றியாய் மனைவியை அடக்கி வாழும் ஆண் வர்க்கத்தின் அடையாளம். இவன் மணிமேகலையை விட்டுவிட்டு இந்திரா என்ற பெண்ணை மணந்து கொண்டு சில காலம் வெளியுரில் இருந்தான். பின்பு வீட்டிற்கே அழைத்து வருகிறான். இந்திரா மணிமேகலையிடம் வந்து இருவரும் ஒன்றாகக் குடித் தனம் நடத்தலாம் என்று சூறி மணிமேகலையை அழைத்தபோது, “நீ கூப்புட்டு நான் வந்து ஒங்ககொட ஒண்டிக்கிட்டுப் புருசனப் பங்குபோட்டு வாழுற ஆசை எல்லாம் எனக்கில்ல ஒன் புருசன் அவ்வொருக்குச் சொந்தமான வூடுவாச நீங்களே இருந்துட்டுப் போக.” (கற்றாழை, ப.266) எனக் கூறுகிறான். இதன்வழி இந்த அற்ப வாழ்வே தனக்கு வேண்டாம் என்று ஒதுக்கிவிட்டு விலகிச்செல்லும் ஆனாலையை மிக்க பெண்ணாக மணிமேகலையைப் புதின ஆசிரியர் படைத்துள்ளார். மணிமேகலையின் கணவன் மறுமணைம் செய்தபின், அவளின் அஞ்சை மகனைத் திருமணம் செய்துகொள்ள மீண்டும் வாய்ப்பு வந்தது. அவளின் அத்தை செகதாம்பாள் இதைக் கூறியபோது, அதற்கான பதிலாக, “நீங்க இப்புடி நிக் கிறது போறாதா, நானுமா நாசமாப் போவணும்”(கற்றாழை,ப.146) என்று கூறினாள். இதுவும் அவளது நல்லொழுக்கத்திற்குச் சான்று.

மணிமேகலையின் கணவன் செல்வராக திருமியதற்காகப் பஞ்சாயத்துக் கூடியபோது மணிமேகலை, “என்ன வேவனுமுன் னாலும் செஞ்சிக்கிடுங்க... நான் எதுவும் வருத்தப்பட மாட்டன் இல்லன்னா நான் என்ன செய்யனுமுன்னு சொல்லுங்க, செய்யிறன். யாம் புருசன் செஞ்ச தப்ப கண்ணால் பாத்துக்கிட்டே நாம் பேசாம் படுத்திருந்ததுக்காவ எனக்கும் என்ன தண்டனை குடுத்தாலும் குடுங்க. நான் ஏத்துக்கிறென்” என்று பஞ்சாயத்தார் முன் தலை கவிழ்ந்து நின்றாள். (கற்றாழை,ப. 244) என்ற வரிகளும் தான் தவறு செய்யவில்லை எனினும் தன் கணவன் செய்த தவறை மறைக்காமல் அவன் தவறுக்குத் தான்

தண்டனை பெற முனைந் ததும் அவளது நல்லொழுக்கத்திற்குச் சான்றாகிறது.

பொறுமை

முற்காலத்திலிருந்த பெண் உயர்வுநிலை மாறி, காலப்போக்கில் பெண்ணைத் தனது சுயநலத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அடிமையாக்கி விட நிலையைக் கண்க்காக இன்று காணமுடிகின்றது. இத்தகு சமுதாய நிலையைக் குறித்து, “இன்று பண்டைய பெருமைகளைப் பேசி முழுக்கும் பாரத சமுதாயத்தில் பெண்மை விளம்பரச்சரக்காக கடைவிதி மலிவுச்சரக்காகச் சீரமிகிறது.. இன்று நாகரிக போதையில் நடமாடும் பெண்கள் உயர்ந்த நிலையை எய்த சிந்தனை செய்யவேண்டும்.” (மேற் கோள் : வே. சபாநாயகம்,கணண்யாழிக் களஞ்சியம்,ப.352) என்று ராஜமகிருஷ்ணன் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகு உயர்வான சிந்தனைகளையே ச. தமிழ்ச்செல்வி தனது புதினத்தில் மணிமேகலை கதாபாத்திரம் வழி காட்டுகிறார். தனக்கென ஒருவழி தோன்றும் வரை அவள் காத்து நிற்கிறாள். குடிகாரத் தந்தையால் கொடுமைக்காரனுக்கு வாழ்க்கைப் படுகிறாள். அவனிடம் அடிப்பட்டும் உதைபட்டும் பொறுமையாக அவனோடு வாழ்கிறாள். “நல்ல முறையிலே கடமையுணர்ந்து தெளிவான் அறிவோடு வைராக்கியம் கொண்டால், அதை அந்தப் பொறுமையின்றிச் சினம் கொண்டால் வைராக்கியமே அழிந்துவிடும். பொறுமையினால் சிந்திக்கும் ஆற்றல் பெருகுகிறது. ஏற்றுக்கொண்ட வைராக்கியத்தை முடிப்பதற்கு வழிமறை தெரிகின்றது.” (யோகிராஜ் வேதாத்திரி மகரிஷி, மனவளக்கலை, ப.138) இத்தகைய பொறுமையைக் கை கொள்ள பளாக மணிமேகலை படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

தொகுப்புரை

மணிமேகலை பெண்ணினத்தின் நல்ல விளைச்சலாக, உழைப்பு, போராட்டம், தியாகம், துணிச்சல், புதிய பண்பாடு, நிமிர்ந்த நடை,

அஞ்சாமை, வீரம் என அனைத்து நிலைகளிலும் தன் ஆரைமையை வெளிப்படுத்தி விளங்கும் பெண்மணியாக, பெண்ணினத்தை ஒரு புதிய வெளிச்சத்தை நோக்கி நகர்த்தும் தாயாக, புதிய வித்தாக அமைகின்ற தன்மையை கற்றாழை புதினம் வழி இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

ச.தயிழ் செல்வி படைத் துள்ள மணிமேகலை கதாபாத்திரத்தின் ஆரைமைப் பண்புகள் இருட்டில் உழலும் பெண்களுக்கும் வெளிச்சத்தை எதிர்பார்த்திருப்பவர்களுக்கும் வெளிச்சத்தை நோக்கி நடக்கும் பெண்களுக்கும் தங்கள் வலிமையை உணர்ந்து அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என எண்ணும் பெண்களுக்கும் வழிகாட்டவனவாக உள்ளன என்பது இக்கட்டுரை வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. தமிழ்ச் செல்வி. சு., கற்றாழை, மருதா பதிப்பகம், 226 (188), பாரதி சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை, முதல் பதிப்பு - 2005.
2. பரிமேலழகர் உரை, திருக்குறள், ராம் பிரசரம், 18 (171), பவளக்காரத் தெரு, மண்ணைடி, சென்னை, முதல் பதிப்பு - 2003.
3. வாசதேவ்(சத்கரு). ஜகி, பெண் இறைமையின் மறுபக்கம் ஈசா அறங்கட்டளை, சிங்காந்தலூர் கோவை - 5. முதற்பதிப்பு - 2006.
4. திருலோக சீதாராம், இலக்கியப்படகு, கலைஞர் பதிப்பகம், திருக்கரை-17.
5. சபாநாயகம், வே., (தொ.ஆ.), கணையாழி களஞ்சியம், கலைஞர் பதிப்பகம், திருக்கரை-17.

□□□